

[Carlsen-Skiødt.]

var der ikke fra konservativ Side taget Afstand derfra. Jeg har ikke haft Lejlighed til i Mellemtiden at se efter, hvad den ærede Ordfører i Landstinget, Hr. Tvede, har udtalt paa dette Punkt. Dertil er nemlig at sige, at medens vi her i Tinget holder timelange Taler, er Landstinget — om det er klogt eller ikke klogt, skal jeg ikke sige noget om — mere kortfattet med Ordene, Ordene er mere gyldne, mere afvejende. Det er muligvis ikke sagt, men derfor har Hr. Landstingsmand Tvede alligevel taget sin Stilling.

Det er maaske den højtærede Kirkeminister ubekendt, at den 20. Marts 1929 stillede Hr. Tvede og Hr. Laursen, som var Medlemmer af Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag, et midlertidigt Ændringsforslag, som staar dér og dér. Jeg siger det ikke for at bebrejde den højtærede Kirkeminister, at han ikke ved det, han har maaske ikke været opmærksom paa det eller har glemt det, det kan ske for os alle sammen; men jeg vil blot pege paa, at der fra konservativ Side i Landstinget er gjort opmærksom paa dette Forhold, man har ønsket det samme i Fjor, som vi ønsker i Aar.

Jeg gaar derefter igen over til den højtærede Indenrigsminister og vil gøre nogle Bemærkninger om Ansvarsparagraffen, § 30. Jeg er fremdeles af den Mening, at det er ønskeligt, at det fulde Ansvar ligger paa Byraadets Medlemmer, saaledes som det ogsaa fremdeles vil komme til at ligge paa Sogneraadets Medlemmer, alene af den Grund, at jeg finder det urigtigt, at man paalægger Kommunal mændene i et Landsogn et større Ansvar, end man paalægger Byraadsmedlemmerne; man kunde faa Følelsen af, at Sogneraadets medlemmerne var af en ringere Kvalitet, hvad man selvfølgelig ikke har tænkt ved denne Bestemmelse. I alle Tilfælde vilde jeg anse det for det retteste, at det fulde Ansvar ligger paa Byraadsmedlemmerne.

Den højtærede Indenrigsminister bad mig sige, hvor jeg yderligere ønsker Udvildelse af det kommunale Selvstyre. Det har jeg gjort opmærksom paa, i alt Fald i nogen Grad, i Gaar. Det er nemlig med Hensyn til den saakaldte Samtykkeparagraf, § 23, ifølge hvilken Indenrigsministerens Samtykke udkræves til en hel lang Række Bestemmelser, som Byraadet ikke kan tage paa egen Haand. Jeg mener, at vi for de allerflestes Vedkommende, maaske for dem alle sammen, kan slette Kravet om Indenrigsministerens Samtykke; det kan ordnes paa den Maade, da Regnskabet ikke blot

skal revideres, men ogsaa skal kontrolleres af Indenrigsministeren, at der da bliver Lejlighed for Indenrigsministeren til at gøre Indsigelse og foretage de Forholdsregler, som kan være nødvendige. Men lad Byraadene selv tage Bestemmelse om Midlernes Forvaltning.

Jeg er her ganske enig i det, som det ærede Medlem Hr. Bresemann var inde paa, hvis jeg ikke husker fejl, at Vælgerne nok skal kunne kontrollere deres Byraadsmedlemmer. Den lange Vej om ad det ministerielle Kontor vil meget sinke et Arbejde og vanskeliggøre Administrationen.

Saa vel den højtærede Indenrigsminister som den højtærede Kirkeminister udtalte sig om Skolekommissionens Sammensætning. Jeg maa fremdeles fastholde min Udtalelse fra i Gaar, og jeg forstaar egentlig ikke den højtærede Kirkeministers Stilling til dette Spørgsmaal. Saa længe vi har en Folkekirke, saa længe vi har en Forbindelse mellem Kirke og Skole, hvad netop er udtrykt paa den Maade, at Præsten er selvsikret Medlem af Skolekommissionen, synes jeg, at det maa være en af den højtærede Kirkeministers Opgaver at sørge for, at denne Forbindelse ikke bliver brudt.

Efter Loven af 1868 er Forholdet dette, at Sognepræsterne i Købstæderne er selvsikrede Medlemmer, og at Byraadet vælger mindst dobbelt saa mange Medlemmer, som der er Sognepræster. Med Hensyn til Beslutningerne er der altsaa intet som helst at risikere, den gamle Købstadkommunallov har sikret Byraadet den afgørende Indflydelse.

Naar der er blevet sagt, at der i det nye Lovforslag er taget det Hensyn til Præsterne, at de kan vælges, idet der kan vælges Medlemmer udenfor Byraadet, maa jeg dertil sige, at saa vidt mig bekendt er dette ikke noget nyt. I alt Fald i den Skolekommission, som jeg sidder i i Odense for Odense By, er der valgt adskillige Medlemmer udenfor Byraadet, og det er sikkert praktiseret mange andre Steder.

Naar Præsterne skal have Plads i Skolekommissionen, er det som Menighedens Repræsentanter. Præsten er valgt af Menighedsraadet, ikke blot som Præst, men ogsaa som Skolekommissionsmedlem, som tilsynsførende med Skolen, og her er der særlig tænkt paa hele Kristendomsundervisningen. Som den højtærede Indenrigsminister sagde, er Menigheden og Sognets Beboere som Regel Udtryk for det samme, og altsaa har Sognet — Menigheden nærmere betegnet — valgt deres